

[Ellemann-Jensen]

ningsmuligheder, herunder at ophæve det midlertidige investeringsfradrag.

De skattetanker, statsministeren fremsatte i går, har vi jo hørt før. Vi ved, at mange af dem er født i LO, og vi ved, at disse tanker både svækker erhvervens konkurrenceevne, svækker investeringslysten og overflytter midler fra opsparing til forbrug, altså det stik modsatte af, hvad situationen fordrer; men vi kan selvfølgelig håbe på, at der også her foreligger misforståelser i statsministerens lovprogram.

Vi finder det også forunderligt, at regeringen omgås med tanker om en løbende beskatning til staten af al fast ejendom. Nu har vi i en årrække arbejdet for at afvikle statslige ejendomsskatter, og vi er tæt på at være sluppet helt fri for dem. Hvorfor skal den skat så hales frem af skabet på ny?

Statsministerens tanker om oprettelse af et industripolitisk råd har vi heller ikke meget tilovers for. Vi ved jo, at det bygger på nogle gamle planøkonomiske ideer om sektorstyring af industrien, og vi ved, at det kun vil kunne hæmme industriens muligheder for at tilpasse sig ændrede økonomiske vilkår. Vi håber, at også erhvervslivets organisationer vil kende deres plads, når de nu bliver inviteret til forhandlingsbordet i den kommende tid, og vi håber, at visse sektorer ikke vil lade sig blænde af udsigten til lidt kortvarige støttepenge til gengæld for den afgivelse af beslutningsmyndigheden over for industriens udviklingsmuligheder, der jo er den anden side af medaljen.

Statsministerens mere generelle ønske om at skabe bedre forståelse for erhvervslivets problemer deler venstre derimod fuldt ud, og det gælder også den del af erhvervslivet, som statsministeren i går kaldte jordbruget, og hvorom statsministeren kun havde forholdsvis få bemærkninger. De var lidt kryptiske, men vi vil da gerne forstå statsministerens bemærkninger sådan, at han er vidende om de vældige problemer, der for øjeblikket truer dansk landbrugs fremtid og dansk landbrugs samfundsøkonomisk meget vigtige valutaindtjening, og at statsministeren vil være indstillet på at gøre en indsats for at afhjælpe disse problemer.

Vi noterer også med tilfredshed statsministerens bemærkning om, at det er regeringens målsætning, at det danske fiskerierhvervs

førende stilling skal opretholdes, og at Danmark i EF fortsat vil arbejde herfor.

Men i den forbindelse skal der ikke udledes en beklagelse af, at manøvrerne omkring regeringsdannelsen har påført os, skal vi kalde det en tillidskrise i forhold til EF-Parlamentet. I forvejen er der jo en vis skepsis omkring Danmarks – og måske specielt socialdemokratiets – holdning til EF-samarbejdet, og den skepsis er jo ikke blevet mindsket ved, at regeringspartiet trak sin næstformand tilbage fra EF-Parlamentet og opførte den Bro-Brille-dans, der derefter foregik i den socialdemokratiske folketingsgruppe om, hvem der skulle ende i den sorte gryde i Strasbourg. Hele det spil har ikke styrket troværdigheden omkring Danmarks holdning til EF-Parlamentet. Det beklager vi meget.

Vi beklager også meget, at statsministeren i sin redegørelse i går ikke sagde ret meget om det kommende forsvarsforlig. Men vi går da ud fra, at regeringen har i sinde at bygge det kommende forsvarsforlig på de samme partier, som står bag ved det nuværende forsvarsforlig, og jeg skal bede statsministeren bekræfte dette. Der skulle nødvendigvis skabes tvivl om troværdigheden i dansk forsvarspolitik, og jeg vil gerne slå fast, at venstre ikke vil acceptere en forringelse af forsvaret. Tværtimod mener vi, at et kommende forsvarsforlig bør indrettes med skyldig hensyntagen til Danmarks ændrede sikkerhedspolitiske situation.

Statsministeren var heller ikke særlig meddelsom om uddannelsespolitikken. Men vi har vel lov til at gå ud fra, at regeringen ikke agter at indlade sig på eksperimenter med partierne til venstre i salen. Jeg vil også bede om statsministerens bekræftelse herpå. Venstre tillægger det nu som tidligere overordentlig stor værdi, at undervisningsvæsenet kan regne med stabile politiske forhold at fungere under og planlægge efter, og vi vil føle det meget uheldigt for den fremtidige udvikling, hvis den socialdemokratiske mindretalsregering skulle lade sig friste til at forsøge eksperimenter omkring f. eks. U 90 tanker eller de 16–19-åriges uddannelsessituation.

På energipolitikens område går vi ud fra, at denne regering ligesom den foregående sigter på at fremlægge lovforslag om indførelse af atomkraft i Danmark i den kommende folketingssamling, naturligvis med hen-